

тогава кляти-ти работникъ и зидаръ не быхъ могли да земјть въ замѣнѣ чујдо нѣчто, сиречь не быхъ могли да ся поминуватъ. Нѣ господаръ-тъ на кѣш-тѣ или кой-то ся е нагрѣбилъ да ѹж изгради, плаща на работника и на зидара на дребно и по малко работѣ-тѣ, коя-то така еще ничто не чини доклѣ ся не сврьши цѣла.

Ты кога си купишъ фесъ наведнажъ плащање на десять, пятнадесять душъ, кои-то сѧ работили доклѣ отъ овчѣ вълнѣ стане фесь-тъ, каквъто е сега. Нѣ онъя хора не быхъ могли да тя чакатъ докога-то ти потрѣбува фесъ; а единъ другому си плаќать труда; трговецъ-тъ, кой-то е былъ накупилъ вълнѣ, платилъ е труда на овчира, кой-то е пасъль и остригъль овцы-ты; а фабрикантъ-тъ кога купилъ вълнѣ-тѣ отъ трговеца за да ѹж исчисти и изработи, платилъ е на трговеца труда и что-то е былъ далъ за вълнѣ-тѣ, послѣ е платилъ и на работницы-ты, кои-то сѧ ѹж прали, прали, плели, баѓрили и пр. па кога излѣзжть фесове и гы продаде той откакъ си прѣсмѣтне та си земе всичко, чо е издавалъ, зима най-сѣтнѣ и за своя трудъ заплатѣ.

Така послѣднїй, кой-то си купи нѣчто, плаща на всички онъя, кои-то сѧ работили възъ онова нѣчто или сѧ ся маяли около него та трошили врѣмя или пары, и плаща имъ съ свой трудъ спротивъ колко-то му чини. На пр. да речемъ, че фесь-тъ, чини 15 гроша; ако да го купи орачъ, той ще заплати за него съ 15 окы жито, чо е намѣрилъ на нивѣ-тѣ си, ако ся продава жито-то по грошъ ока-та; ако да купи феса работникъ чловѣкъ, кой-то зима на день по пять гроша, той трѣбува да работи три дни за да изработи колко-то за единъ фесъ; ако ли да го купи